

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.240/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszerződési jogviszonyból származó megbízási díj megfizetése iránt indított közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.034/2022/11. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a perrel érintett időszakban a szolgálati hely állományában, város rész működési körzetben körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Szolgálati panaszát, amelyben – 3 évre visszamenőleg – 34 hónapra a rendvédelmi illetményalap 150%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat igényelte az általa ellátott, a körzeti megbízotti és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívüli járőri feladatok teljesítéséért – az alperes vezetője a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes keresetében a 2018. november 1. és 2021. augusztus 31. napjai közötti időszak – összesen 34 hónap – tekintetében 985.592 forint megbízási díj, és annak 2020. április 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 24., 44-46. pontjaira, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 55-82. pontjaiban, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendeletben (a továbbiakban: BMr.) foglaltakra alapozta. Állította, hogy rendszeresen látott el a körzeti megbízotti beosztásába nem tartozó járőri, járőrszolgálati feladatokat, a saját és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívüli szolgálatot. Kifogásolta, hogy a járőrszolgálat idején mellé rendszeresen előfordulóan más járőrpárt nem osztottak be. A keresetleveléhez csatolta a körzeti megbízotti és a körzeti megbízotti csoport működési körzetének leírásait. Indokai szerint a KMB Szabályzat rendelkezései alapján megállapítható, hogy olyan napi szolgálatok elvégzésére kötelezték, amely feladatok nem tartoztak a munkakörébe, sőt, adott esetben tiltottak is voltak. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte. A felperes által előadott tényleges feladatellátásokat nem, hanem a kereset jogalapját és összecszerűségét vitatta. Állította, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban valódi többletmunkát jelentő és kizárólagosan járőri/járőrszolgálati feladatok lényeges részét átfogó helyettesítés nem történt, mivel a perrel érintett időszakra vonatkozó munkaköri leírásai alapján az általános közrendvédelmi feladatok végrehajtásában való közreműködés a szakmai feladatai közé tartozott. A megbízási díj felperes által igényelt összegét számszakilag nem kifogásolta, annak összegét azonban eltúlzottnak találta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében – késedelmi kamattal növelt – 985.575 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a BMr. 2. számú mellékletének III/20., 24., 32., 35., 45. pontjaiban, a KMB Szabályzat I. fejezet 1. pont c)-d) alpontjaiban, 2., 13., 21-22., 24-25., 30-31., V/1. 44. pontjaiban, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 26. § (1) bekezdésében, a Járőrszabályzat I. fejezet 1.1., 3.4., VI/10. és 153. pontjaiban, valamint 2. és 3. számú mellékleteiben foglaltakra alapította. Megállapította, hogy a körzeti megbízotti és a járőri feladatok egymástól elkülönülnek. A felperes a munkáltató utasítása alapján esetenként köteles ellátni a munkáltató által a számára meghatározott, a szolgálati beosztásához nem tartozó tevékenységet is. A hivatásos állományban lévő általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasítása tölti ki, amely csak akkor szabályszerű, ha az utasítás a jogszabályokban és munkáltatói szabályzatokban meghatározott kereteit nem lépi túl. Ezzel összefüggésben utalt a KMB Szabályzatra, amely kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét. A KMB Szabályzatban és a Járőrszabályzatban foglalt elkülönült szabályozás azt mutatja, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás külön-külön munkakört jelent, a más munkakörbe tartozó feladatok pedig nem maradhatnak ellentételezés nélkül. Nem volt vitatott, hogy az alperes a felperesnek a működési körzeten kívüli feladatellátásra minden esetben parancsot adott. Ez a tevékenység-irányítási központ (a továbbiakban: TIK) által adott intézkedési kötelezettségben vagy a járőrútirányterv teljesítésében nyilvánult meg. A tanú tanúvallomása alapján rögzítette, hogy az alperes – a tanú véleményével ellentétben – nem csupán eseti jelleggel vonta el a felperest a saját beosztásából. A csatolt iratok, az alperes nyilatkozata és perben meghallgatott tanúk vallomásai alapján megállapította, hogy a felperes hosszabb időszakon át rendszeresen látott el a beosztásához nem tartozó feladatokat működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is. A keresetben megjelölt 75%-os mértékű megbízási díjat a többletfeladatok mennyiségére, rendszerességére, folyamatosságára tekintettel alaposnak, a felek által elfogadott kimutatások szerint teljesített többletfeladatokkal arányban állónak találta, ugyanakkor a marasztalás összegét – a kerekítés szabályait is figyelembe véve – a kereseti kérelemtől eltérően, 985.575 forintban határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázása során téves jogi következtetéseket vont le, amellyel megsértette a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjait, (5) bekezdését, a KMB Szabályzat 21. pont c)-d) alpontjait, 24. és 27. pontjait. Tévedett az elsőfokú bíróság amikor megállapította, hogy a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett járőrszolgálatot látott el, amely többletszolgálatnak minősül és többletdíjazásra jogosít. A felperes nem volt járőrszolgálatba beosztva, a munkáltató nem határozott meg számára járőr útírányt, alapvetően körzeti megbízotti szolgálatot látott el, még akkor is, amikor a KMB Szabályzat 24. pontja szerinti feladatokat teljesítette. A körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja szerint került elvonásra Tévesnek találta azon elsőfokú ítéleti megállapítást, amely szerint a felperest nem eseti jelleggel és nem a KMB Szabályzat 21. pontjában meghatározott esetekben vonta el a körzeti megbízotti körzetéből, továbbá azt is, hogy az elvonásra a KMB Szabályzat 22. pontjának rendelkezésével ellentétesen került sor. Ezzel

kapcsolatban hivatkozott a rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesnek a különleges jogrendre vonatkozó 20000/1990-35/2020. ált. számú utasításában foglaltakra; álláspontja szerint az eseti jelleg a KMB Szabályzat 21. pont c) alpontjával összefüggésben, a koronavírus járványhelyzet miatt elrendelt veszélyhelyzethez igazodóan értelmezendő. A KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja szerinti működési körzetből való elvonás pedig az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központja, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 46. és 46/A. pontjai alapján történt, amely szintén eseti jellegű elvonást eredményez. A járőri és a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatok több azonosságot mutatnak. A körzeti megbízott a saját körzetében és a körzeti megbízotti csoport körzetében a saját beosztásához tartozó feladatként hajtja végre a járőrözési tevékenységet, amely a közterületi jelenlét és feladatellátás biztosítása, tehát nem járőr beosztáshoz tartozó feladat. A járőrözés egy gyűjtő megnevezés, amelynek végrehajtása a körzeti megbízott alapvető feladata, mivel annak keretében kerülhet sor a körzeti megbízotti tevékenységéhez kapcsolódó rendőri jelenlét biztosítására, bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatok folyamatos ellátására. A járőrözési tevékenység nem tartozik a KMB Szabályzat 25. pontja szerinti korlátozások közé. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával sem, amely szerint a körzeti megbízott feladatellátásának kizárólag a működési körzetén belül kell történnie, mivel a jogalkotó a körzeti megbízottak működési körzetek közötti átjárhatóságát a körzeti megbízotti csoportok létrehozásával lehetővé tette. Hivatkozása szerint a felperes szolgáltatát a munkaköri leírásában meghatározottak és a KMB Szabályzat 37. pontjában előírtak alapján szervezte.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy a tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját; a fellebbezés az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem, csupán annak jogkövetkeztetését vitatta. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat nem feleltethető meg a járőrszolgálatnak, azzal nem feltétlenül azonos; az az alperesi jogi álláspont, miszerint a körzeti megbízotti beosztás feladatai magukban foglalják a – különböző típusokba sorolásuk okán nem is egységes – járőri beosztás valamennyi feladatát, tarthatatlan. Következetes a bírói gyakorlat abban is, hogy a munkáltató csak adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; az általa elvégzett járőri feladatok nem eseti jellegűek, hanem rendszeresek voltak. Súlytalannak találta az alperes járőr útirányterv hiányára való hivatkozását. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott feladatra elvonni, amelybe a járőr feladatok nem tartoznak bele. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott a járőr vezetőjeként közterületi szolgálatra járőrrel közösen beosztható. A közös közterületi szolgálatot úgy kell szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Nem fogadható el az alperes azon védekezése, amely szerint a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként is közterületen kell töltenie; ennek a követelménynek ugyanis főszabályként a saját működési körzetében kellett volna teljesülnie.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Rögzíti, hogy az alperes teljes egészében, az ítélet keresetet részben elutasító – azaz számára kedvező – rendelkezése tekintetében is támadta az elsőfokú bíróság döntését, figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a keresetet kis mértékben elutasító rendelkezéssel összefüggésben a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével és ahhoz fűzött indokolással nem konkretizálta, e körben a másodfokú bíróság felülbírálatot a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára tekintettel nem végzett.

[9] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet keresetnek helyt adó részét a fellebbezésben foglaltak alapján felülbírálvá megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[10] Az alperes fellebbezésében jogalapjában is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjainak, (5) bekezdésének, a KMB Szabályzat 21. c)-d) alpontjainak, 24. és 27. pontjainak elsőfokú bíróság általi megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi és egyéb normákban foglalt rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[11] A Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet [38]-[52] bekezdéseiben foglaltak szerint a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseire alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a felperes működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri feladatok ellátását hangsúlyozta.

[12] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti

megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgáltatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[13] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[14] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy a munkáltatónak a munkaköri leírásban rögzített feladatokon túli, eseti jellegű feladatok elvégzésére való utasítási jogának a munkaköri leírásban való rögzítésére figyelemmel a járőri feladatok végrehajtásával a felperes nem a beosztásától eltérő tevékenységet látott el, ami nem minősül többletfeladatnak. A töretlen kúriai gyakorlat (pl. Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.155/2021/6.) szerint a megbízási díjra jogosultság tekintetében kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[15] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, de nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen.

[1] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb normák (KMB Szabályzat és Járőrszabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és a csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 21. pont c)-d) alpontjai, mivel azok norma szerinti alkalmazását az alperes a perben nem bizonyította; az azok körében rendszeresen ellátott feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. Az alperes ezért megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem

alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék. A 21. pont d) alpontja vonatkozásában az alperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását a perben semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem fogadta el. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következőes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). A Kúria következőes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[16] Alapítanul érvelt az alperes azzal is, hogy a felperes a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli járőrszolgálati feladatok – mint a KMB Szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenység – teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensék, azok besorolása jogilag rendezett; a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítanul hivatkozott az alperes arra, hogy a körzeti megbízotti csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült. Ezzel összefüggésben helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a működési területén kellett ellátnia, nem pedig a körzeti megbízotti csoport működési körzetében; a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[17] Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, a megbízási díjra való jogosultság megállapítása – az alperes álláspontjával szemben – az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[18] Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással rendelkezett a megbízási díj alperes általi megfizetéséről. Az alperes fellebbezésében a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenő indokolást nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel, eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerúségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerúségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[19] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. március 21.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s. k.	dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró